

Spm. nr. S 3612

Til ministeren for udviklingsbistand (22/8 2000) af:

Margrete Auken (SF):

»Vil ministeren redegøre for, hvordan Danida vil bidrage til den internationale målsætning om at sikre fri grunduddannelse for alle i år 2015?«

Begrundelse

I udkastet til strategien for dansk udviklingspolitik, Partnerskab 2000, skriver Danida, at forbedret uddannelse er et afgørende element i fattigdomsbekæmpelse, ikke mindst for kvinder. Ikke desto mindre giver Partnerskab 2000 indtryk af, at landbrug og transport vægtes langt højere end konkrete tiltag til at opprioritere uddannelse. Sammenholder man dette med det faktum, at Danida i dag kun støtter grunduddannelsessektoren i 5 ud af 20 programsamarbejdslande, samt at bistanden til grunduddannelse i programsamarbejdslandene i 2000 udgør 4 procent mod transportsektorens 17 procent, har spørgeren vanskeligt ved at se, hvordan Danida med sine prioriteringer konkret vil bidrage til målsætningen om at sikre fri grunduddannelse for alle i år 2015.

Svar (29/8 2000)

Ministeren for udviklingsbistand (Jan Trøjborg):

Afskaffelse af analfabetisme og undervisning i grundfærdigheder er en nødvendig forudsætning for vækst og udvikling i udviklingslandene på længere sigt. I den ny strategi for Danmarks udviklingspolitik er uddannelse derfor fortsat en hovedprioritet i dansk bistand. Det gælder også grunduddannelse. Bistanden til grunduddannelse er i øvrigt steget op gennem 90'erne og jeg forventer en fortsat stigning i årene fremover.

Danmarks støtte til uddannelse omfatter imidlertid andre elementer end grunduddannelse, for eksempel støtten til voksen- og efteruddannelse indenfor landbrugssektoren. Derudover yder Danmark betydelige bidrag til uddannelse gennem den multilaterale støtte til blandt andet FN organisationers arbejde for at fremme grunduddannelse. Det er derfor svært at gøre vores samlede indsats på uddannelses-

området op i procenter. Og det kan være misvisende alene at se på antallet af sektorprogrammer.

Fordelingen af støtten mellem de forskellige sektorer i de enkelte programsamarbejdslande er en politisk prioritering, som må tage sit udgangspunkt i landenes egne prioriteringer og planer. Det er faktisk grundtanken i partnerskabstilgangen. Vore landestrategier er baseret på de lokale udviklingsplaner, og tager hensyn til andre donorlandes og de internationale udviklingsorganisationers bidrag på f.eks. uddannelsesområdet. Vi har jo trods alt begrænsede ressourcer og kan ikke gå ind i alle sektorer alle steder.

Debatten i forbindelsen med revisionen af strategien for dansk udviklingspolitik har klart cementeret betydningen af uddannelse i fattigdomsbekæmpelsen. Som led i opfølgningen på strategien vil der således også blive foretaget en gennemgang og vurdering af indsatsmulighederne i uddannelsessektoren i vore samarbejdslande.

Jeg ser i øvrigt frem til at få mulighed for at drøfte den endelige strategi med Folketinget senere i år.

Spm. nr. S 3648

Til statsministeren (24/8 2000) af:

Margrete Auken (SF):

»Hvilke muligheder ser statsministeren for at realisere de traktatfæstede målsætninger om en bæredygtig udvikling (og miljøintegration) i den fremtidige økonomiske og monetære politik i EU-samarbejdet?«

Begrundelse

Siden vedtagelsen af Maastrichttraktaten er denne blevet suppleret med Amsterdamtraktaten. Dette har medført en ændring af det retslige grundlag for den økonomiske og monetære politik igennem de ændringer, der ved en aktiv dansk indsats, er sket bl.a. i Artikel 2 EU (tidligere artikel B) og derfor for Artikel 98 EF (tidligere artikel 102A) og derfor for selve (for) målet med den økonomiske og monetære union. Bæredygtig udvikling er dermed blevet et af de overordnede mål for møntunion og for dens vir-